

redékes, egyenetlen; de ezért lett sokkal teltebb, keményebb, ragyogóbb s robbanó feszültségekkel terhesebb is, mint nyugati kortársaiké. Dosztojevszkij, mikor végignézett népének nagy íróin, Puskit is a „skitaleo“-ekhez, a hazájukban otthont nem lelő nyugtalan s bolygó lelkekhez sorolta. Tudjuk, hogy forradalmár volt s csak véletlenek mentették meg a forradalmi mártíriumtól, a dekabris-

táknak jutott hóhérkötéltől, a szibériai száműzetéstől. Enyhébb száműzetésben s élete végéig való cenzúrában azonban neki is volt része. Feljegyezték róla, hogy egész életében nyugatra vágyott, mert nem tudott megbékülni hazája állapotával. De mégis ő volt az első s mindenesetre egyik legnagyobb orosz költő, aki halhatatlanná tette népe nevét, jellemét, életformáit, szellemét.

Bordal

Puskin verse

Miért hallgattok cimborák?
 Poharak, dalok, zengjetek! Tűzzed
 Részeg szívedre a kis, gyenge szűzek
 S a forró hitvesek szép mámorát
 Mint a virágot! Igyunk!
 S dobjuk a sűrű
 Borba a gyűrű
 Bilincseit! Igyunk!
 Fenéig, hé! Itt csalni nem lehet!

Most a muzsákra mind a kelyheket!
 Igyunk az értelemre! Erre a napra!
 Nézzétek: már jön a piros hajnal
 S a vak bölcsesség pislá, gyatra
 Mécse kialszik néma jajjal,
 Kialszik benned, bennem —
 Előtted alszik ki: szellem!

Fordította Zilahy Lajos